

[Elmqvist.]

højtærede Minister op og takker, fordi Fler-tallet har kunnet finde et Standpunkt, der er det eneste rigtige, det eneste klare og langt klarere end Ministerens Forslag. Og protesterer man meget kraftigt overfor den højtærede Minister, saaledes som jeg gjorde i Gaar, ikke paa egne, men paa mit Partis Vegne, mod den ganske utilbørlige Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister forcerede dette Lovforslag gennem Rigsdagen paa et Tidspunkt, da man fra to Partiers Side hævdede, at man ikke var færdig med sine Overvejelser, staar den højtærede Justitsminister ogsaa op og takker saavelnigt for den Elskværdighed og Imødekommenhed, man har vist Justitsministeren. Det er meget smukt, men jeg vil sige, at en saadan Ydmyghed og Taknemmelighed næsten er lidt for smuk, næsten er lidt for meget.

Den højtærede Justitsminister takkede ogsaa, fordi vi havde lovet, at vi, naar vi fik denne Sag til Behandling igen til Efter-aaret, vilde føre den igennem meget hurtigt, og Justitsministeren mente at kunne vente, at den vilde blive ført igennem i Løbet af Oktober Maaned. Heroverfor vil jeg dog gerne sige, at noget Løfte i den Retning har vi ikke givet. Vi har lovet at ville gaa med til en saa hurtig Behandling, som det er muligt — en saa hurtig Behandling, som det er muligt —, men vi kan ikke binde os til nogen bestemt Tid, og vi maa absolut kræve, at de Spørgsmaal, som ikke er afklarede, som f. Eks. Meddomsinstitutionen, bliver saaledes gennemdebatteret, at alle Partier kan tage endeligt Standpunkt til dem efter virkelig at være trængt til Bunds i Problemerne. Længere har vi ikke lovet Ministeren at gaa, men saa langt til-siger vi ogsaa Ministeren vor Medvirken.

Endelig skal jeg til Slut gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Det ærede Medlem var meget vred over, hvad jeg i Gaar havde fremført angaaende hans forskellige Standpunkter i det staaende Retsplejeudvalg og her i Rigsdagen. Det gør mig selvfølgelig meget ondt, at det ærede Medlem var vred herover, men jeg har ment, det var ganske nødvendigt, rimeligt og naturligt at fremføre denne stærke Uoverensstemmelse, der Gang paa Gang har vist sig at være mellem det ærede Medlems Standpunkter som Medlem af et raadgivende Udvalg, Retsplejeudvalget, og som Medlem af dette høje Ting.

Jeg pegede i Gaar derpaa og beviste,

hvorledes det ærede Medlem i 1928 som Medlem af det staaende Retsplejeudvalg var gaaet stærkt og positivt mod en Ændring af Landsretssagførernes Adgang til at møde for Højesteret, der tillod dem at møde uden Prøve, ogsaa i Tilfælde, hvor det ikke var for appellindstævnte, og jeg viste, hvorledes dette ikke forhindrede den ærede Ordfører i nu 2 Aar efter at gaa ind for det diametralt modsatte Standpunkt, nemlig, at enhver Kautel, enhver Prøve overhovedet slettedes. Jeg mener, det har sin Interesse for Rigsdagen at se, hvorledes den ærede Ordfører løber fra de Standpunkter, han har indtaget som saglig Jurist, som Medlem af det staaende Retsplejeudvalg, over til de diametralt modsatte, naar han staar som Ordfører for et Parti, der ønsker noget andet. Jeg mener ikke, dette bevirker, at man kan have særlig Tillid til den ærede Ordførers Standpunkter.

Den ærede Ordfører udtalte, at vort Ændringsforslag tager al Betydning af Offentlighed i Retsplejen bort. Det er ganske forkert, den ærede Ordfører skylder absolut Bevis for, at det, han her siger, er rigtigt. Vore Ændringer paa dette Omraade er meget moderate og meget smaa. Vi tillader, at sigtede, naar han skal straffes for en Forbrydelse, der medfører mindre Straf end 3 Aars Fængsel, kan forlange Dørene lukket, naar Dommeren skønner, at Sagen ikke har offentlig Interesse. Det er den Indskrænkning, vi foreslaar, og det kalder den ærede Ordfører altsaa at gøre Betydningen af Offentlighed illusorisk. Det er en saa overdreven Paastand, at jeg ganske skal skænke den ærede Ordfører den.

Med Hensyn til, hvem der er mest demokratisk, den ærede Ordfører eller jeg, skal jeg sige, at jeg sætter saa stor Pris paa det ærede Medlem Hr. Pürschel, at jeg, naar han beder mig om ikke at indlade mig i nogen større Debat om dette Problem, skal følge det ærede Medlems Henstilling.

Jeg skal hermed slutte og paa ny anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af Venstre stillede Ændringsforslag og stemme mod de Ændringsforslag, som vi ikke har kunnet tiltræde.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal blot til Fru Inger Gautier Schmit sige, at det er rigtigt, at der har været en Deputation for at forhandle med mig angaaende Børnedomstole, og at jeg har lovet denne Deputation, at naar Procesloven her var gennemført, skulde jeg enten til den Tid tage op eller allerede have forberedt For-